

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. การใช้คำย่อ

พระไตรปิฎกบาลี ที่อ้างอิงในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อ้างอิงจาก ฉบับมหาจุฬาเตปิฎก ๒๕๐๖ พระไตรปิฎกภาษาไทย อ้างอิงจากฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙ ปกรณวิเสส อ้างอิงจาก ฉบับมหาจุฬาปกรณวิเสส มีคำย่อ ดังนี้

พระวินัยปิฎก				
วิ.มหา.	(บาลี)=	วินยปิฎก	มหาวิภังคปาติ	(ภาษาบาลี)
วิ.มหา.	(ไทย)=	วินัยปิฎก	มหาวิภังค์	(ภาษาไทย)
วิ.ม.	(บาลี)=	วินยปิฎก	มหาวคคปาติ	(ภาษาบาลี)

พระสุตตันตปิฎก				
ม.ม.	(บาลี)=	สุตตนตปิฎก	มชฌมินิกาย	มูลปณณาสกปาติ (ภาษาบาลี)
ม.ม.	(ไทย)=	สุตตันตปิฎก	มัชฌมินิกาย	มูลปณณาสก (ภาษาไทย)
ม.ม.	(บาลี)=	สุตตนตปิฎก	มชฌมินิกาย	มชฌมปณณาสกปาติ (ภาษาบาลี)
ม.ม.	(ไทย)=	สุตตันตปิฎก	มัชฌมินิกาย	มัชฌมปณณาสก (ภาษาไทย)
ม.อ.	(บาลี)=	สุตตนตปิฎก	มชฌมินิกาย	อุปริปณณาสกปาติ (ภาษาบาลี)
ม.อ.	(ไทย)=	สุตตันตปิฎก	มัชฌมินิกาย	อุปริปณณาสก (ภาษาไทย)
ส.ส.	(บาลี)=	สุตตนตปิฎก	สังยุตตินิกาย	สคาถวคคปาติ (ภาษาบาลี)
ส.ส.	(ไทย)=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตินิกาย	สคาถวรรค (ภาษาไทย)
ส.ข.	(บาลี)=	สุตตนตปิฎก	สังยุตตินิกาย	ชนธวารคคปาติ (ภาษาบาลี)
ส.ข.	(ไทย)=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตินิกาย	ชนธวารวรรค (ภาษาไทย)
ส.ม.	(บาลี)=	สุตตนตปิฎก	สังยุตตินิกาย	มหาวารวคคปาติ (ภาษาบาลี)
ส.ม.	(ไทย)=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตินิกาย	มหาวารวรรค (ภาษาไทย)
อ.ทสก.	(บาลี)=	สุตตนตปิฎก	อังกุตตรินิกาย	ทสกนิปาตปาติ (ภาษาบาลี)
อ.ทสก.	(ไทย)=	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรินิกาย	ทสกนิบาต (ภาษาไทย)
ขุ.ธ.	(บาลี)=	สุตตนตปิฎก	ขุททกินิกาย	ธมมปทปาติ (ภาษาบาลี)
ขุ.ธ.	(ไทย)=	สุตตันตปิฎก	ขุททกินิกาย	ธัมมบท (ภาษาไทย)
ขุ.ม.	(บาลี)=	สุตตนตปิฎก	ขุททกินิกาย	มหานิทเทสปาติ (ภาษาบาลี)
ขุ.ม.	(ไทย)=	สุตตันตปิฎก	ขุททกินิกาย	มหานิทเทศ (ภาษาไทย)

๒. การระบุหมายเลขและคำย่อ

การระบุหมายเลขและคำย่อพระไตรปิฎก และอรรถกถาพระสุตตันตปิฎก ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังชื่อย่อคัมภีร์ เช่น ที.สี.(บาลี) ๙/๒๗๖/๙๗, ที.สี.(ไทย) ๙/๒๗๖/๙๘. หมายถึง ที่มณิกาย สิลกชนธรรคปาลี พระไตรปิฎกภาษาบาลี เล่ม ๙ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๙๗ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๐๐ และ ที่มณิกาย สิลกชนธรรค พระไตรปิฎกภาษาไทย เล่ม ๙ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๙๘ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙